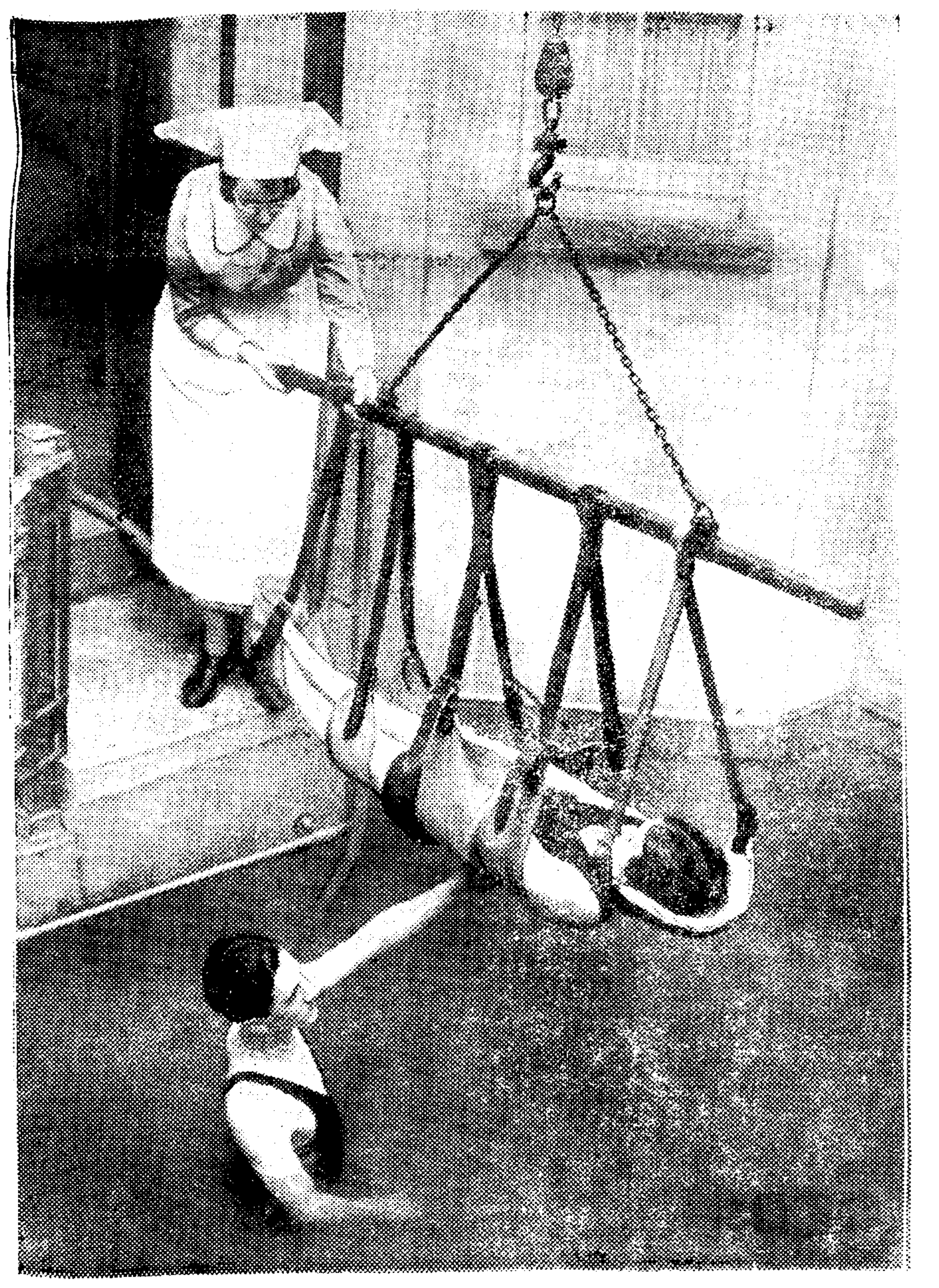
No. 2946 Woensdag 4 Mei 1938 55ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0.10

Bath, Somerset, Engeland, is de enigste plaats in het land, waar warme minerale natuurbronnen voorkomen, die elk jaar door duizenden lijders worden bezocht. De foto stelt voor hoe een lijder neergelaten wordt door middel van een katrol in het warme minerale bad.

De Oostenrijkse annexatie en de Katholieke Kerk.

WELKE GEVOLGEN HIERUIT VOORTVLOEIEN.

Bij de beoordeling van de politieke wijzigingen op de kaart van Europa wordt teveel over het hoofd gezien dat hier ook grote belangen voor de Kerk op het spel staan.

Hilaire Belloc wijst hierop in een diepgaande beschouwing, welke onze lezers zeker zullen waarderen.

Uit deze visie van deze internationaal vermaarde kath. Engelse publicist, blijkt ook dat hij de naaste toekomst van het Katholicisme in Duitsland en Oostenrijk, zeer ernstig inziet. De ontwikkeling der gebeurtenissen van de laatste tijd geeft hem reeds gelijk.

Als het voornaamste gedeelte van een probleem niet op de juiste plaats gezien wordt en in de juiste proporties, dan kan dat probleem onmogelijk goed begrepen worden.

Als men de Ierse kwestie aan een Italiaan tracht uit te leggen, die Ierland nooit gezien heeft en nooit een Ier heeft ontmoet, en dan niet zou spreken over de agrarische kw,stie, dan zou hij even onwetend over Ierland weggaan als hij gekomen is. Zo men het moderne Amerika beschrijft voor een Fransman, die Amerika nooit bezocht heeft en nooit met Amerikanen in aanraking is gekomen, en zou vergeten iets uiteen te zetten over het aandeel der industriële steden met de massa proletariaat en het geconcentreerde kapitalisme in de huidige toestand, dan zou de man tenslotte nog niets over Amerika weten.

Een godsdienstig probleem.

Nu is er de laatste tijd in de neutrale pers veel op een dergelijke onvolledige manier geoordeeld over de annexatie van Oostenrijk door Duitsland. Het gehele probleem is een godsdienstig probleem. Oostenrijk was, en zal ook voor de naaste toekomst zijn: het geheel katholieke gedeelte van de Duitse gemengde bevolking, van de gehele Duitse cultuur.

Van de bijna 2 millioen Duits sprekende en Duits-voelende gezinnen is ongeveer de helft katholiek van oorsprong. De andere helft is protestants, d.w.z. meest Lutheranen en een minderheid Calvinisten; en al hebben de meesten hunner niet veel van de protestantse beginselen overgehouden, allen staan vijandig of onverschillig tegenover de Katholieke Kerk.

De oude leerstellingen onder de Protestanten zijn bijna verdwenen, maar de sociale uitwerking van het Protestantisme zijn nog onder hen gebleven. Zij zijn er trots op, de leiders van het gehele ras te zijn. Hun centrum Berlijn is de nationale hoofdstad geworden, en sinds de triomf van Bismarck heeft het niet-katholieke of anti-katholieke gedeelte van Duitsland de toon aangegeven.

Katholicisme op het platteland en in de steden.

Aan de katholieke zijde van Duitsland ontwaakte een levendig katholiek geloof, toen de Pruisische macht met het centrum in Berlijn toenam.

In de landbouwgebieden, in de valleien van Moezel, Rijn en Donau bloeide een daadkrachtige katholicisme. De bergstreken, dus in het Zuiden, Tirol vooral, behoorden en behoren nog tot de best katholieke gedeelten van Europa.

Maar in de grote steden en onder het industrie-proletariaat verminderden de godsdienstige praktijken en verdween soms zelfs de herinnering aan het Geloof. Dit was b.v. het geval in München, zoals elders in de grotere Europese steden.

Maar Oostenrijk was over het geheel genomen de kern van de katholieke invloed onder de Duitse bevolking. Op dit gebied was de autonomie van Oostenrijk een struikelblok voor het nieuwe despotisme van Hitler en zijn geestelijke aanhangers.

De stuwende macht achter deze mensen en hun leider was nationalisme, of beter gezegd rassen-systeem: de verering van het Germanisme door de Germanen, in plaats van de universele Katholieke ideeën-wereld.

De mislukking van de jeugd.

Daarom ligt het belang van de annexatie van Oostenrijk door de Noord-Duitse regering van Berlijn in de slag, die is toegebracht aan de Katholieke traditie onder de Duitsers.

De Duitsers, die katholiek zijn van traditie; zijn lang niet allen practiserend Katholiek. Als men ziet naar de Duits sprekende bevolking van Zwitserland, Oostenrijk, Tsjecho Slowakije, Bohemen en Pools-Silezië, dan merkt men, dat de helft slechts in naam katholiek is.

Maar het meest belangrijke is, dat juist de oudere mensen goed katholiek zijn, terwijl de jeugd is aangetast door de nieuwe godsdienst van het ras: dat is, de nieuwe godsdienst der zelfverering.

Hierin ligt het gevaar voor de toekomst.

Onder het despotisme van Berlijn zal al het mogelijke gedaan worden, om de katholieke traditie uit de jeugd te verwijderen: Dit geschiedt door de gedeeltelijke, maar voortdurende vervolging van de katholieke opvoedings-instellingen en langs vele andere wegen en methoden. Deze pogingen hebben nog geen of weinig succes gehad op de landbouwstreken van Duitsland, maar zij beginnen allengs meer succes te boeken.

Door het verdwijnen van Oostenrijk als zelfstandige staat, zal het proces van de ontkerstening der Katholieke Duitsers ten zeerste bevorderd worden.

Oss in de Tweede Kamer.

We hebben de laatste weken telkens in de telegrammen iets kunnen lezen over het Stadje Oss, wat voor de zoveelste maal in de laatste jaren beruchtheid gekregen heeft.

Deze berichten waren heel kort en heel onvoldoende. De Nederlandse lezers zullen daarom wel met meer aandacht gelezen hebben, wat de Nederlandse pers er over schreef.

Maar ook deze was niet altijd even juist. Vooral de „Telegraaf" niet. Dit blad nu is op Curaçao nog al verbreid en om deze berichtgeving recht te zetten, lijkt het ons niet ondienstig om hier de verklaring mede te delen, welke de Minister van Justitie in de Tweede Kamer op 7 April daarover gegeven heeft.

We laten hier het overzicht uit de Maasbode volgen.

Onder ongewoon grote belangstelling heeft de Kamer behandeld de interpellatie-Drop inzake het ministriele ingrijpen ten aanzien van enige marechaussees te Oss.

De tribunes waren overvol, de belangstelling was gespannen. In de Kamer was het vrijwel voortdurend rustig. Toen op het publieke tribune twee personen enige kreten uitstieten en enkele uitheemse gebaren maakten, zei president Van Schaik met een enkele handbeweging: „Ik gelast dat de publieke tribune worde ontruimd" hetgeen binnen enkele ogenblikken geschiedde.

De interpellatie bracht volkomen opheldering; onbevredigend bleken slechts de Heren Kersten en Rost.

Indien wilde sensatie in een deel van de verwilderde pers niet de dolste geruchten had verspreid, zou men de zaak, waar heden over geinterpelleerd werd, 'n zeer eenvoudige zaak kunnen noemen. In elk apparaat, hoe goed ook, kunnen fouten worden gemaakt. Ook ambtenaren van justitie en politie zijn mensen, die kunnen mistasten. Hoger gezag behoort die fouten te herstellen. Nu hebben in Oss enige marechaussees fouten gemaakt. Over dit feit behoeft men na de mededelingen van den minister van Justitie, niet meer te twijfelen. Had men niet, met verdachte bedoelingen, de maatregelen tegen de makers van fouten in vals daglicht gesteld, dan ware het niet nodig geweest, dat die fouten ook openlijk besproken werden. Nu was dit wel nodig. De monstrueuse beschuldigingen, dat de gemeentepolitie te Oss en de burgemeester aldaar misdrijven onvervolgd zouden laten; de afschuwlijke insinuaties tegen geestelijken; de bewering, dat de autoriteiten vervolgingen tegen hoger geplaatsten zouden beletten, ja, zelfs in strijd met hun ambtseed geestelijke personen expresselijk aan de burgerlijke rechter zouden onttrekken, dienden weerlegd en minister Goseling heeft dit dan ook in de doodstille kamer gedaan op een wijze zó helder en zó krachtig, dat men spinrag in het hoofd en verwrongen gevoelens in eigen gemoed moet hebben om nog te twijfelen, of de regering wel juist is opgetreden, toen zij een einde maakte aan een politie-optreden, dat meer gestapo- of gepoe-gedoe leek dan normaal opsporingswerk van Nederlandse politiële ambtenaren. Aan dat optreden heeft de minister van Justitie een einde gemaakt door opsporingsbevoegdheid tijdelijk te ontnemen aan de ambtenaren, die deze bevoegdheden kwalijk gebruikten, en in volledige overeenstemming met den minister van Defensie, die zelf ook aan de regeringstafel had plaats genomen en onder wien de marechaussees administratief en tuchtrechtelijk ressorteren, worden deze ambtenaren verplaatst.

Wij willen deze ambtenaren niet vonnissen. De minister zelf wees er op, dat zij door overmatige lof het hoofd waren kwijt geraakt en het bleek ons vanmiddag weer, dat zelfs Kamerleden de feiten nog niet kennen. Want wij hoorden voortdurend gewagen van „de gedecoreerde brigade", die nu gedesavoueerd was, terwijl van de 20 man, die indertijd meewerkten aan de zuivering te Oss, er niet meer dan vier gedecoreerd zijn. Van die vier waren er nog twee in Oss en van de oorspronkelijke brigade-manschappen nog slechts vier. Het is ook volkomen onjuist, dat indertijd de marechaussee alléén die zuivering tot stand brachten. De beslissende arrestaties, die de zuivering mogelijk maakten, zijn geschied door een rijksveldwachter en de gemeentepolitie van Oss, die evenzeer vier gedecoreerden voor dit feit telt. Niemand schijnt zich deze bijzonderheid te herinneren. Mateloos heeft men de marechaussees verheerlijkt en die lof is enkelen zo naar het hoofd gestegen, dat zij steeds aan grote daden dachten. Dat zij daartoe gekomen zijn diskwalificeert die mannen niet — het zijn sterke benen die weelde kunnen dragen — en diskwalificeert uiteraard niet het corps, waartoe zij behoren. De minister heeft uitdrukkelijk verklaard, dat decoraties iemand niet onfeilbaar maken; dat het corps marechaussees geen enkele blaam heeft en het volledig vertrouwen heeft van de regering, die op dit punt volkomen eensgezind is. Vandaar dat de burgemeester van Oss nog vóór de vastgestelde tijd werd herbenoemd op voordracht van den minister van Binnenlandse Zaken. „Het heeft den burgemeester niet aan tact en voortvarendheid ontbroken", constateerde de minister sober. Vandaar ook, dat de minister van defensie met snelheid de nodig geachte overplaatsingen gelastte.

Wat is er nu eigenlijk gebeurd?

Er is bij de marechaussees te Oss een aangifte binnengekomen van een misdrijf. De verdachte, een fabrieksdirecteur, is aangehouden en ingesloten en tegen hem is een normaal onderzoek begonnen en voortgezet. Er is nooit sprake geweest, dat dit niet zou geschieden of dat de verdachte zou worden losgelaten. **Maar deze zaak staat geheel apart; alle andere zaken, waarover reeksen geruchten verspreid zijn, hebben er niets mee te maken. Wij vestigen daar de aandacht op, omdat van nat.-soc. zijde met beslistheid, maar zonder enig schijn van bewijs, het tegendeel werd en wordt beweerd.**

Toen de marechaussees deze aanhouding hadden gedaan — als de gemeentepolitie was verwittigd, had deze uiteraard moeten ingrijpen — gingen zij weer tot andere daden over. Op 19 Maart werd een makelaar op klaarlichte dag gearresteerd; zonder dat hij daartoe bevoegd was, liet de wachtmeester diens huis onderzoeken. Hij wilde zelfs het provinciaal archief in beslag nemen tot...... 1600! Want daar konden stukken liggen, met behulp waarvan een misdrijf kon worden geconstrueerd. De man, die beschuldigd werd, is na negen dagen geheel van rechtsvervolging ontslagen. Zijn zaak is finaal uit.

Daarmee niet tevreden, nam de marechaussee pastorieën onder vuur. Eén pastoor werd verdacht van feiten, die geen enkele strafbare handeling opleveren. Over hem hoorde de marechaussee uit Oss getuigen in...... Den Haag. Dat is op zichzelf al vreemd, maar nog vreemder is, dat op de vraag, waarom de verdachte niet werd gehoord, geantwoord werd: „Er was geen sprake als zodanig". Er is nooit sprake geweest van arrestatie van deze verdachte.

Tegelijk kwam nog een pastoor aan de beurt: de kroongetuige tegen deze geestelijke was een man, die achttien veroordelingen achter de rug had en die de marechaussee zelf aanduidde als „een der gevaarlijkste individuen van Oss, die zich op zedelijke gebied beestachtig gedroeg". Het toppunt is, dat deze kroongetuige aanwezig was bij een verhoor, dat werd afgenomen aan een jongeman, die de beschulidigingen tegen den pastoor hardnekkig loochende. De wachtmeester zelf verklaarde trouwens reeds op 24 Maart, dat hij deze zaken niet kon doorzetten. Ook bij den priester is nooit sprake van arrestatie geweest.

Nog een reeks andere daden van deze aard noemde de minister op. Voor elke onbevooroordeelde luisteraar was het duidelijk, dat de dienstdoende ambtenaren bij hun onderzoek inderdaad fatale misgrepen begingen en als men bedenkt, dat zowel de inspecteur der marechaussees als de divisie-commandant een hele dag op het parket van den procureur-generaal te 's Hertogenbosch alle stukken hebben bestudeerd, dat de minister beide heren Zaterdagavond nog ontving en geen enkele opmerking hoorde, dan staat het zo vast als een paal boven water, dat de minister moest ingrijpen om verdere dolle dingen te voorkomen.

De gehele kamer was het daarmee eens. Behalve dominee Kersten en de heer Rost. De professionele antipapist en diens blijkbaar niet minder van antipaapse gevoelens verstoken achterbuurman, de nationaal-socialistische heer Rost, hebben geen enkel feit weerlegd of geen enkele beschuldiging aan het adres van den minister waar gemaakt.

Men zou zo denken, dat de heer Rost, die hoofdredacteur is van Mussert's dagblad, waarin de schandelijkste beschuldigingen aan het adres van priesters voorkomen, nu wel bewijzen zou leveren. Maar de afgevaardigde vertelde, dat hij op die bewijzen nog wachtende was......

Dominee Kersten zei het maar op zijn gewone ruige manier: de katholieke minister had zich in dienst gesteld van het canonieke recht en de protestantse ministers hielpen mee, het „geuzenland" over te leveren aan „Rome".

Wij moeten tot eer van de linkerzijde zeggen, dat zij op deze gemene insinuaties niet inging. De soc. dem. heer Drop en zijn geestverwant Jhr. v. d. Goes van Naters hebben dit onwaardige spelletje niet meegespeeld en hun toon was heel wat gematigder dan de sensationele berichtgeving in de soc. dem. pers, die overigens — dat moet erkend — niet halen kan bij de onwaarheden in „De Telegraaf", die op baar beurt weer stukken achterbleef bij de fraaigheden in het dagblad van den heer Mussert.

De liberale mr. Wendelaar verklaarde royaal, dat het relletje als afgelopen kon worden beschouwd. Maar de vrijz. dem. mr. Joekes, zichtbaar verontwaardigd over wat hij noemde „de volstrekt onjuiste en valse voorstellingen" van ds. Kersten, ging eerst dezen anti-papistischen afgevaardigde te lijf en brandmerkte toen de onwaarachtigheid van den nat.-soc. spreker. Van zijn kant kwam ook jhr. De Geer met kracht op tegen de volkomen onjuiste bewering als zou de minister, in strijd met zijn eed, priesters expresselijk aan den gewonen rechter onttrekken, iets wat deze zelf met nadruk ontkende en wat, zoals mr. Truyen opmerkte, in het hoofd van geen enkelen katholieken ambtenaar opkomt. Trouwens, waarom zou de ene katholiek dit wel doen en de ander — de overgeplaatste wachtmeester De Gier is zelf immers ook katholiek — niet?

De bom, die anti-papisten en haters van de Katholieke Staatspartij legden, is verkeerd gesprongen. **Hun poging, het gezag van minister Goseling aan te tasten, is mislukt. Ieder ordentelijk burger zal blij zijn, dat deze minister, al zal het hem, zoals mr. De Geer terecht zei, zwaar gevallen zijn dit te doen, met kracht ingreep, toen hij, op grond van de verbalen der marechaussees zelf, bemerkte, dat deze ambtenaren der rijkspolitie van hun bevoegdheden een gebruik maakten, dat geheel in strijd is met ons recht en slechts aannemelijk is voor hen, die zwijgend gestapo- of gepoemethoden willen ondergaan. Een minister mag deze methoden niet dulden en hij is daarmee in overeenstemming met de overweldigende meerderheid van het Nederlandse volk, dat de politie, van welk corps dan ook, niet anders wil zien dan als een apparaat in dienst van het gezag, dat gezworen heeft recht en wet te handhaven en dat voor de vervulling van die plicht verantwoording schuldig is en die verantwoording ook moet afleggen, niet in vage redevoeringen, waarbij alleen applaus is toegelaten, maar in openbare gedachtenwisseling met de gekozenen des volks.**

Dat was de staatkundige betekenis van deze interpellatie. Zo hebben Kamer en Regering haar terecht gevoeld. Dat men daarbij de betrokken politie-ambtenaren niet onnodig hard heeft aangevallen, stemt tot voldoening. Zij zelf zijn ten dele slachtoffers geweest van een sensatie, die voortaan ook door eigen houding moge worden voorkomen, en zij kunnen nu elders hun werk voortzetten in de overtuiging, dat ook zij, die hun fouten afkeuren, toch het goede werk. dat verricht werd, niet willen vergeten.

In het leven staan de voornaamste spelers dikwijls niet op het toneel, maar tussen de schermen.

Wie veel tegenstand ontmoet, bevindt zich gewoonlijk op de rechte weg naar het doel.

Een vrouw vertelt sprookjes aan haar kinderen en de man vertelt ze aan zijn vrouw.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Er is in Duitsland toch niet zo heel veel veranderd sinds de dagen van het Keizerrijk.

We hebben in onze laatste overzichten telkenmale de aandacht daarop kunnen vestigen en vandaag wel heel bijzonder, nu Hitler eergisteren naar Italië is afgereisd met een gevolg en een praal en een pompa, zoals we van koningen en keizers nog niet beleefd hebben.

Maar het is niet alleen pracht en praal, welke de lijfwachten en de gardesoldaten moeten bijbrengen; dit gebeurt wel bij koningen, maar tyrannen houden al deze soldaten als een werkelijke beveiliging voor eigen lichaam.

Mussolini is indertijd naar Duitsland getrokken, waarbij langs zijn weg de soldaten haast kop aan kop stonden, maar met Hitler is het thans nog veel erger. En toch zijn de voorbereidingsmaatregelen niet voor de poes geweest. De Italiaanse gevangenissen zijn overvol van mensen, die niet te vertrouwen waren en men heeft er zelfs een concentratiekamp voor opgericht op een der eilanden van een midden-Italiaans meer. En ook dit zou nog niet voldoende geweest zijn, waarom men maar ook een groot aantal personen die het betalen konden, joden vooral, gezegd heeft, dat zij ook zouden opgesloten worden, als ze tenminste niet voor de tijd van het bezoek van Hitler een buitenlandse reis gingen maken.

Het fascistische regime is wel bemind! En het is niet alleen in de weltanschauung dat we hiermee naar het heidendom terugkeren, maar ook naar de geest der tijden van dien ouden Romeinsen Caesar, die eens zeide: Laat het volk mij maar haten, als het mij tenminste maar vreest.

Daarvoor al die maatregelen en wat baten ze? Laten we hier voorop stellen, dat wij katholieken tegen de tyrannenmoord zijn, maar we geloven dat al die maatregelen aan de echte tyrannenmoorders even weinig vrees zullen inboezemen als veiligheidsmaatregelen aan beroepsinbrekers.

En welke politieke gevolgen zal dit bezoek hebben? In het gevolg van Hitler bevinden zich geen economische experts; maar verders zijn alle departementen vertegenwoordigd en in het bijzonder de militaire. Daaromtrent bestaan er dus plannen voor onderhandeling, maar zullen die tot genoegen van het Duitse Rijk slagen?

Het is 'n publiek geheim dat de as Rome-Berlijn door de Oostenrijkse Anschluss er niet steviger op is geworden. En men zegt dan ook al, dat er tussen Mussolini en zijn schoonzoon Graaf Ciano een zekere onenigheid is gekomen tussen de voeren buitenlandse politiek en daarin ook de tweeslachtige houding moet worden gezocht van het Italiaanse doen en laten tegenover het buitenland.

Engeland vooral is natuurlijk genoeg politiek geschoold om dat te weten en maatregelen te nemen die verwijdering tussen Duitsland en Italië nog te vergroten. En Frankrijk helpt daarin een handje mee.

Juist op de dag, dat Hitler naar Rome ging, werd in de Engelse kamer het Anglo-Italiaanse verdrag aangenomen met heel mooie en vriendelijke redevoeringen aan het adres van Italië en tevens werden enkele mededelingen gedaan over het Anglo-Franse verdrag, om aan Italië te laten zien, dat het in Engeland een veel machtiger en zeker veel rijkere vriend heeft, als in het gesjochten Duitsland.

Zeker is, dat het huidige bezoek van een geweldige betekenis zijn kan voor de toekomst van Europa.

Laten we naar aanleiding van dit bezoek nog even de aandacht vestigen op het bericht, dat Z. H. de Paus deze week Rome heeft heeft verlaten, om zijn zomerverblijf Castel Gandolfo te betrekken.

Daar zitten de journalisten nu met al hun voorspellingen over een al of niet bezoek van Hitler aan het Vaticaan, waarover al maanden tevoren gesproken was.

Het probleem der Sudeten-Duitsers in Tsjecho Slowakije blijft de Europese aandacht gespannen houden. Henlein heeft dezer dagen nog eens weer verklaard, dat hij bij zijn te Karlsbad uitgesproken eisen blijft, al heeft de Tsjecho-Slowaakse regering ook verklaard, deze niet te kunnen gebruiken als basis van onderhandelingen. En toch zullen deze moeten komen, zoals we de vorige week reeds hebben uiteengezet. Want de Sudeten-Duitsers, dat is in de historie der laatste maanden wel gebleken, kunnen door hun nationalisme aan een vreemde staat grote moeilijkheden veroorzaken. Was Seiss Inquart geen Sudeten-Duitser en een stadgenoot van Kardinaal Innitzer? Ook bij deze laatste heeft in de eerste dagen van de Anschluss het nationalisme wel een grote rol gespeeld. „Ons Noorden" had in die dagen een onderhoud met iemand, die Oostenrijk door en door kende en van deze persoon vernam het blad:

Kardinaal Innitzer was zeker geen nationaal socialist, maar hij trad er ook nooit tegen op. Hij heeft nooit iets gedaan om Schuschnigg in zijn strijd tegen de Nazi's te steunen. Hij was ook geen vriend van den Bondskanselier Dr. Schuschnigg, integendeel, men kan de verhouding tussen beiden personen typeren als water en vuur, al was de Bondskanselier geen super-nationalist. Hij was in zijn hart een democraat en de Kardinaal allerminst.

Kardinaal Innitzer was ook geen monarchist, hij gaf in zijn hart zeker de voorkeur aan 'n aansluiting bij Duitsland maar het anti-katholiek optreden der Duitse nazi's maakte het hem moeilijk, openlijk deze partij te kiezen. Toen het vorige jaar te Wenen een grote demonstratie plaats had van de legitimisten om door een herstel der Habsburgers de kansen voor een aansluiting bij Duitsland geringer te maken, weigerde Kardinaal Innitzer daar aanwezig te zijn. Toen kwam uit Salzburg de aartsbisschop Mgr. Waitz in vol ornaat, waarin toen duidelijk een demonstratie gezien werd tegen den Kardinaal.

De Kardinaal was ook niet een man van de kath. sociale actie. Zoals ik U reeds enige weken geleden meedeelde, ging in dit opzicht geen enkel initiatief uit van Kardinaal Innitzer, ook niet ten opzichte van een krachtige kath. jeugdorganisatie. Dit moest des te meer betreurd worden, omdat in de laatste jaren onder de tienduizenden arbeiders van Wenen en omstreken, duidelijk een toenadering merkbaar was tot de kath. kerk. Maar de Kardinaal zag in hen nog altijd te veel de sociaal democraten.

De Kardinaal omgaf zich met een groep personen, die hem geheel van de massa van het volk isoleerden.

Ik hoorde dan ook herhaaldelijk van arbeidersleiders: „Wij zouden wel tot de kath. gelederen terugkeren, als de Kardinaal er maar niet was."

Pater Muckermann heeft in het laatste jaar onder deze vroeger socialistische arbeiders prachtig werk gedaan, maar de steun van den Kardinaal had hij daarbij allerminst, en niet uitgesloten is, dat Pater Muckermann tengevolge daarvan enige tijd geleden dit werk moest staken en Wenen verlaten.

Vele arbeiders zijn, doordat er geen krachtige kath. soc. actie was, in 1934 bij de nationaal socialisten terecht gekomen.

Christendom en Cultuur.

Waartoe wetenschap, losgemaakt en vervreemd van het Christendom, heenvoert, leren de gebeurtenissen en de toestanden van onze tijd wel duidelijk.

Onze hedendaagse cultuur heeft, dank zij de enorme technische vooruitgang, de beschikking gekregen over een ongekende materiële macht. Allerlei natuurkrachten staan ter beschikking van de mens: hij kan de productie tot geweldige hoogte opvoeren, hij heeft de afstanden tot op een breukdeel van vroeger doen inkrimpen. En in weerwil van dit alles zien we een ontzettende verarming, cultureel en materieel. Terwijl ongekende mogelijkheden voor het grijpen liggen om orde te brengen in het internationale en nationale bedrijfsleven, zien we een door tegenstellingen en diep wantrouwen verscheurd Europa. En schier overal in de wereld zien we wetenschap en techniek groeien, door God aan de mens geschonken tot zijn heil, misbruiken tot rampen, even onmenselijk wreed als dierlijk redeloos. En wel, omdat, zoals Dawson uiteenzet, de moderne cultuur de godsdienst en de geestelijke elementen uit de hoofdstroom harer ontwikkeling heeft gedrongen. Terugkeer tot het Christendom, zo gaat hij verder, zou Europa ook de noodzakelijke geestelijke grondslag geven, die het voor zijn sociale eenheid zo dringend nodig heeft.

Tot dusver, zo betoogt Dawson, is nog niet door een cultuur de harmonie bereikt, die we ons voorstellen. Want in de Middeleeuwen, zo betoogt hij, stond ons werelddeel nog sterk onder invloed der Byzantijnse cultuur; eerst in de tijd van den H. Franciscus en den H. Thomas begon het Avondland zich geestelijk onafhankelijk te maken. Toen kwam echter de renaissance en sedert die tijd heeft onze cultuur in toenemende mate de beroering met het godsdienstig leven verloren en is haar morele en geestelijke eenheid van organisatie ontwricht en 'n prooi geworden van materiële levensomstandigheden.

Het feit blijft echter, dat Europa, zo gaat hij verder, aan de samenwerking van de morele en geestelijke elementen zijn eigenlijke cultuurkarakter te danken heeft. Uit het Christendom zijn afkomstig zijn morele eenheid en ook zijn sociale idealen. De wetenschap schonk het de macht der materiële organisatie. Zonder de Godsdienst wordt de wetenschap een neutrale macht, die zich even bereidwillig ten dienste van economische uitbuiting stelt als in de dienst der mensheid.

Deze karakteristiek van den niet-katholieken geleerde is een aanwijzing te meer, hoe men ook in andere kringen dan de onze door objectief onderzoek tot de ware oorzaken komt van de hedendaagse ontreddering op geestelijk en maatschappelijk gebied.

Verleden en heden spraken ten deze een wel heel duidelijke taal.

En als we dan bedenken, dat een godlozendom en nieuw heidendom stelselmatig het Christendom tracht te ondermijnen en af te breken, begrijpen we eens te meer, dat bij zulk een mentaliteit het verval steeds erger moet worden. Nog groter geestesontreddering en hand aan hand daarmee nog meer versplintering.

Daarom moeten wij alle krachten inspannen tegen de godlozen-actie, die slechts nieuwe en nog veel groter ellende over het mensdom kan brengen.

Al worden ze dan nu ook, zoals in Oostenrijk, weer aangekondigd als een soort verlossing van de geslagen mensheid.

Men heeft het grote Verlossingswerk van Christus uitgebannen.

De Staat is verlossings-apparaat geworden en in dit licht moet men het Führer-principe zien als een verwezenlijkt verlossersschap. De moderne dictator is niet meer de politieke tyran, maar de profeet. En in dit licht zijn de zoveel-jaars-plannen, heilsplannen op materialistische basis, die willen forceren wat groeien moet.

Wat de christen zo pijnlijk treft — ook hierop wijzen de encyclieken van de laatste tijd — dat is het misbruik dat er gemaakt wordt van christelijke termen en begrippen, om naam en vorm te geven aan een valse verlossingsgedachte.

De moderne staatsleer is dan ook niet de inzet van de nieuwe opgang, doch het hoogtepunt in de decadentie van de geschiedenis.

Op bezoek bij den H. Vader.

De Paus zeer verouderd, maar zijn energie is niets verminderd.

Enige indrukken van Henri Bordeaux.

De Franse schrijver Henri Bordeaux verhaalt in de „Echo de Paris" van zijn bezoek bij Paus Pius XI. „Onwillekeurig", zo schrijft hij volgens de „Tijd", „moet ik denken aan het laatste bezoek, dat ik drie jaar geleden aan den H. Vader bracht. Het zijn drie zware en moeilijke jaren voor den Paus geweest. Sinds vijftien maanden bedreigt een zware ziekte het leven van Zijne Heiligheid.

Door een wezenlijk wonder en door Zijn onverwoestbare levenskracht, die Hij te danken heeft aan Zijn jeugd, doorgebracht in de nabijheid der Alpen, is Hij tot nu toe deze bedreiging te boven gekomen.

Het is een bleke grijsaard, die voor mij zit. Het eerste wat zich van mij meester maakt, is een gevoel van ongerustheid en droefheid. De H. Vader lijkt gebogen en schijnt mij kleiner geworden. Hij schijnt geheel weg te zinken in Zijn witte mantel. De kraag van Zijn toog staat wijd om de dunne hals.

Maar deze eerste indruk duurt slechts een ogenblik. De stem, de oogopslag, het gebaar hebben den zieke Zijn gehele persoonlijkheid terugegeven, ja zij schijnen nog sterker geworden te zijn.

Tijdens mijn bezoek herinnert een prelaat aan de pauselijke Congregaties, die nog wachten, maar een energieke handbeweging van den Paus wijst hem af. De energie van den H. Vader is nog onverminderd.

Misschien mag ik op eigen verantwoording enkele van 's Pausen gedachten hier weergeven?

De H. Vader is nog niet aan het einde van Zijn taak gekomen. Deze taak schijnt hem soms moeilijk toe, omdat Zijn woorden verkeerd begrepen en verkeerd uitgelegd worden. De geschiedenis heeft zo dikwijls het nutteloze van de grootste inspanning bewezen.

Met voorliefde herhaalt de Paus het woord „bidden". Hij beroept zich op St. Augustinus en andere Kerkvaders. Verstand alleen voert niet tot de waarheid en juist omdat men geen andere verlichting zoekt, dan die van het verstand, wankelt de wereld in haar voegen.

Het is niet Frankrijk, dat den H. Vader met de grootste zorg vervult. Zijn bezorgdheid richt zich op een ander punt. Men weet, op welke landen Hij zinspeelt, als Hij zich beschouwt als de opperste beschermer der menselijke persoonlijkheid en der menselijke vrijheid, die alom door de overheersing van de Staat wordt bedreigd.

De H. Vader legt nogmaals bijzondere nadruk op de onaantastbaarheid der menselijke persoonlijkheid en op de eerbied die men moet hebben voor het kind, dat eerst en vooral aan God en aan zijn ouders behoort en slechts daarna pas aan de Staat.

Op het ogenblik van afscheid wordt Zijn ernstige vastberadenheid verzacht tot een mild en zegenend gebaar. Dan zie ik op Zijn gezicht weerspiegeld heel het lijden der mensheid".

BUITENLAND.

HET EUCHARISTISCHE CONGRES VAN BUDAPEST.

De Hoogeerw. Heer Sigismund Mihálovics, Kanunnik en Frans Farkas, kapitein van de generale staf, leiders van het huisvestingscomité, delen ons aangaande de stand der werkzaamheden het volgende mede:

Wij kunnen thans iedereen de verzekering geven, dat na een volmaakte voorbereiding de congresdagen rustig kunnen worden afgewacht. Ons tenvolle bewust van de grote verantwoordelijkheid, delen wij mede, dat de voorziening en verzorging van de duizenden buiten- en binnenlandse gasten ongestoord zullen verlopen. Ook het geweldige verkeersprobleem heeft een zeer bevredigende oplossing gevonden. Het spreekt haast vanzelf, dat wij er alles op gezet hebben, aan de goede faam, die de Hongaarse hoofdstad als gastvrouwe over de gehele wereld geniet, geen schade te berokkenen. Door de prachtige medewerking, die wij van alle autoriteiten in de ruimste mate ondervinden, zijn wij van het welslagen van onze arbeid dan ook verzekerd. Zonder overdrijving kunnen wij zeggen, dat in Hongarije tot nu toe bij geen enkele gebeurtenis zulk een harmonische samenwerking aan de dag is gelegd, als thans bij de voorbereiding van het Eucharistisch Congres kan worden beschouwd. Kerkelijke en wereldlijke overheden werken eendrachtig samen en de andere godsdienstige gezindten treden ons met grote verdraagzaamheid en welwillendheid tegemoet.

Frans Farkas, die vier jaar geleden was belast met de inrichting en verzorging van de wereldjamboree, van Göllö, gaf enige beschouwingen ten beste over te taak, die hem bij het a.s. Congres te wachten staat. Volgens de tot nu toe binnengekomen aanmeldingen rekent men ongeveer op 60.000 buitenlandse en 140.000 binnenlandse gasten.

Gedurende de Congresweek zal men alle dagen voor 130 á 150.000 mensen extra te zorgen hebben, daar de binnenlandse deelnemers over twee groepen van ongeveer 70.000 verdeeld zullen worden, die elk 3 á 4 dagen in de hoofdstad vertoeven.

Hierbij zijn niet gerekend de vele duizenden, die op eigen gelegenheid naar Budapest komen.

De levensmiddelenvoorziening veroorzaakt geen ernstige moeilijkheden, daar 75 procent der binnenlandse congressisten bij familieleden of kennissen een onder dak zullen vinden.

Voor de buitenlanders is de beschikking verkregen over 7.600 hotelkamers en 5.300 kamers bij particulieren. De binnenlandse gasten, die in pelgrimsverband naar de hoofdstad komen, zullen zoveel mogelijk in grote groepen worden geherbergd in daarvoor ter beschikking gestelde gebouwen, als scholen, patronaten enz.

Thans reeds zijn ons 230 dergelijke masa-verblijven toegewezen. Voor het verstrekken van maaltijden aan grote groepen in bepaalde gebouwen, zullen tijdig de nodige maatregelen getroffen worden. Ontbijt, middagmaal en avondeten zullen tesamen een bedrag van 2 pengö niet te boven gaan.

Wat de regeling van het verkeer betreft, hebben de Hongaarse staatsspoorwegen, de gemeentelijke tram- en autobussendienst, de boot- en taxi-ondernemingen, en andere openbare diensten zodanige plannen uitgewerkt, dat ernstige verkeersstagnaties niet behoeven te worden gevreesd. De veranderingen, die het Heldenplein en de naaste omgeving ondergaat, zullen het mogelijk maken, dat 280.000 mensen tegelijk de grootse plechtigheden aan het congresaltaar kunnen volgen.

Hoe meer de congresdagen naderen, hoe meer werk er in het Huisvestingsbureau moet worden verzet, doch onder haar deskundige leiders wordt deze belangrijke onderafdeling zó voortreffelijk, dat de gasten er volkomen op kunnen vertrouwen, zelfs al werd het voorlopig genoemd aantal nog met tienduizenden overschreden.

In aansluiting op bovenstaande seint de K.W.P.-correspondent te Boedapest nog het volgende:

Aan alle grensstations worden door het Congresbestuur filialen van de Verkeersbureaux gevestigd die de buitenlandse gasten alle gewenste inlichtingen zullen verschaffen.

In de hotels staan 5.600 bedden ter beschikking, in de pensions 2.000 bedden, bij particulieren 40.000, terwijl in de 104 omliggende dorpen nog 13.000 bedden beschikbaar zijn.

Door de geneeskundige dienst worden in de ziekenhuizen der hoofdstad 1.200 bedden gereserveerd voor eventuele zieken.

Verder is een leger van tolken gevormd, die de Congressisten behulpzaam zullen zijn.

De spoorwegen hebben een plan uitgewerkt of 60 extra-treinen in te lassen: terwijl de lokaal-treinen er op berekend zijn om per uur 10.000, trams en autobussen van de stad Boedapest 50.000 personen te vervoeren.

Door een vernuftig uitgedacht systeem van rode, witte en groene deelnemerskaarten zal het mogelijk zijn, dat de congresgangers door de verkeersagenten onmiddellijk de juiste weg kan worden aangewezen.

NEDERLAND.

ARTIKEL 177.

In de Indische bladen zijn de pennen in beweging gekomen over de eventuele opheffing van art. 177 der wet op de Indische staats-inrichting, welk artikel de geloofsverkondiging door christenleraars aan de toelating door het bestuur van het betreffend gebied onderwerpt, ter handhaving van rust en orde.

Het Nieuws v.d. Dag voor Ned.-Indië schrijft hierover:

Loopt artikel 177 van de Wet op de Indische Staatsinrichting inderdaad op zijn laatste benen? Men zou het haast wel zeggen, nu de afschaffing onder een gunstig gesternte opnieuw aan de orde wordt gesteld. Daar zijn in de eerste plaats de personen, die haar entameren, een minister en een directeur van O. en E., beiden behorend tot de rechtse partijen, die zowel principieel als om practische redenen voor opheffing geporteerd zijn: de heer Welter is Rooms-Katholiek partij-man, de heer Idenburg van bekende anti-revolutionnaire huize. In de tweede plaats is er de tand des tijds die aan de motieven vóór handhaving lelijk heeft geknaagd.

Artikel 177 is ruim tachtig jaar oud en het stamt uit de dagen, dat de particulier meer onder de rariteiten dan onder de algemene regel viel en het dus nodig werd geacht den particulier op godsdienstig gebied te binden met het instituut der bizondere toelating, waarvan dan de overheid de touwtjes in handen hield. Dit is intussen radicaal veranderd; de preséance-regeling en een enkel brok verstarde bureaucratie kennen den particulier alleen uit de verre verten van de achterste rijen, doch overigens wordt hij maatschappelijk wel acceptabel geacht. Zo is de bizondere toelating voor zendeling en missionaris als door art. 177 geëist, geworden tot een rudimentair overblijfsel, de schim van een vroeger welgedane sociale daad, — dient zij niet langzamerhand tot haar vaderen verzameld te worden?

Want principieel beschouwd is het artikel, dat uitsluitend voor den brenger van het Evangelie een bizondere eis stelt, weinig minder dan een belediging voor de Christelijke godsdienst. In het algemeen kan ieder in Indië binnenkomen en aan het werk gaan, zonder dat het in een gezagshoofd opkomt te vragen of de behartiging van het lichamelijke welzijn en/of het geestelijk heil van de bevolking dezer landen wel op het program van den new-comer staat, doch zodra kleedt hij zich in het gewaad van den geestelijke, of een roerende overheidszorg toetst omstandig de voorgewende nobele bedoelingen op haar echtheid. Er zijn in dit goede land wel eens lieden aan de arbeid geweest — en misschien nog wel — voor wie zulk een nauwgezet toetsen niet nodig werd geacht en niettemin hoogst nuttig zou zijn geweest en veel kwaad had kunnen voorkomen. Zodat de Christelijke godsdienst zich allerminst geflatteerd gevoelt met de onderscheiding, die men zijn dienaren wel en alle andere lieden niet met de maat der toelaatbaarheid meet.

DE „HOLLAND" NAAR CURAÇAO.

De „Holland" is een klein zeilbootje, waarmee kapitein Kuyt, enkele weken geleden van Holland in Suriname is aangekomen.

We lezen thans in de „Surinamer":

Naar wij vernemen, vertrekt kapitein Kuyt met zijn bootje „Holland" op of omstreeks 20 April a.s. via Curaçao naar New York om vandaar over te steken naar Nederland.

Thans wordt de reis ondernomen met drie man, daar een gewezen marinier meegaat.

Te Curaçao hoopt de Heer Kuyt enige lezingen te houden over zijn reis.

KAPITEIN VENEMA AANGEKOMEN.

Met de Costa Rica is de nieuwe Commandant van de politietroepen alhier, Kapitein Venema aangekomen.

EINDE VAN DE SMOKKELHANDEL 1765.

De economische geschiedenis van Curaçao, de geschiedenis van, hoe men hier aan zijn broodje kwam, is een heel eigenaardige geschiedenis.

Is het nu de olie, die ons voedt? Vroeger was het de betekenis van Curaçao juist als bunkers-stations, als een pracht gelegenheid om ijolen in te laden. En als men verder in de geschiedenis terug gaat, het is telkens weer wat anders, waardoor men hier aan de kost kwam. Een twee eeuwen terug was het de smokkelhandel, die hier de meeste winst gaf. Het blijft toch wel iets typerends, eigenaardigs, voor de Hollanders, dat ze altijd zo goed hebben kunnen smokkelen!

Spanje stond alleen en uitsluitend handelsbetrekking tussen Moederland en koloniën toe, doch het legde zich daardoor een zware taak op de schouders.

Zo moest het en de kolonialen waren aan de man brengen en zelf voorzien in de eventuele noden, die een kolonie kon krijgen. De Hollanders wilden wel een handje helpen. Curaçao lag immers ook zo prachtig voor de kust en fijne opslagplaats. De Spanjaarden werden genoodzaakt een hele kustwacht in het leven te roepen, om die smokkelhandel tegen te gaan. Doch de admiraliteit in Amsterdam wilde ook wel een paar extra schepen meegeven, om het zaakje veilig op Curaçao te krijgen. Officieel was de regering in Holland tegen smokkelen. Toen dan ook door den Spaansen gezant in den Haag werd geklaagd over een zekere smokkelaar Piscadoor, boog men in den Haag en schreef men naar Curaçao dat die meneer naar Holland moest getransporteerd worden. In Curaçao dacht men er anders over, daar werd Picadoor altijd Coentje Visscher genoemd en daarom als antwoord naar Holland: Hier geen Piscadoor bekend!

Op den duuh werd het Spanje toch te zwaar en rond 1765 werd het handelsverbod opgeheven. Dat was een strop voor Curaçao. Spanje meende het goed, de gevangen genomen smokkelaars, die men naar Cadix vervoerd had om vandaar naar de mijnen van Ceuta te vertrekken, werden weer losgelaten.

De mensen hier vonden echter gelukkig weer spoedig een nieuw emplooi n.l. de handel op San Domingo, het Franse gedeelte. Vooral als Frankrijk in oorlog was met Engeland, werden er goede zaken gedaan, dan zorgde men er op Curaçao wel voor, dat er te eten was en werden de producten van hier veilig naar Europa vervoerd. Mooi is de Curaçaose economische geschiedenis niet altijd, doch wel typisch Hollands; in goede en kwade zin, geloven we.

UIT LATEN KOMEN?

Zelfs tot op Curaçao wordt er geleden, meegeleden dan, vanwege die crisis in Holland. Zie de kranten door, lees die brieven en men heeft medelijden: mensen zonder toekomst; mooie, prachtige gezinnen, die kapot gaan, door die crisis.

Vanzelf komt de vraag naar boven: Profiteert Holland wel genoeg van de welvaart van Curaçao? Voor de duidelijkheid zij er bij gezegd, dat we geen enkele Curaçaoenaar het brood uit de mond willen nemen, zij gaan voor en bovendien men kan niet duidelijk genoeg zijn, dit is ook niet bedoeld, tegen andere buitenlanders. Profiteert Holland wel genoeg van de welvaart, die Curaçao nu geniet? Nu kan men bang zijn, om mensen te laten uitkomen, daar de toekomst, de werkgelegenheid maar beperkt is; men niet kan zien of men lang veel werk zal hebben, doch men moet niet vergeten, dat iemand voor een tijdje helpen, ook al iets goeds is. Beter in ieder geval, dan nu maar steeds te laten overwerken, met kennelijk te weinig krachten. Nu is het waar, dat het voor velen hard is om uit te komen, ze moeten veel in het lieve Vaderland achterlaten en zullen het hier als ze gaan lijden aan tropen-verveling en met hun vrije tijd geen raad weten, het ook niet gemakkelijk hebben. Maar men moet ook niet vergeten, dat dit alles verminderen kan, als er meer komen. Zijn er meer Hollanders, dan zal 't leven ook gemakkelijker kunnen worden, onder het opzicht, waar we het nu duidelijk over hebben. Meer uit laten komen, men zou er veel goed mee kunnen doen, ondanks het ontegenzeggelijk moeilijke en gevaarlijke, dat het tropenleven meebrengen zal voor heel velen. Holland moet geholpen worden. We zouden hoogst ondankbaar zijn, als wij 't lieve Vaderland, waar we de mond vol van hebben, in deze crisis zouden kunnen helpen en het niet zouden doen. Een goed overlegd laten uitkomen, is niet onverantwoord, maar hulp en dank aan Holland.

W.

S.S. ‚VENEZUELA".

Het s.s. Venezuela vertrekt Vrijdagmiddag om 5 uur naar Europa

HERRICK FUND REACHES TOTAL OF $ 3,489.90.

Many Residents Of Curaçao Send In Contributions.

Funds contributed towards the building to the memory of the late Dr. A. B. Herrick on the Panama Hospital grounds, have reached a total of $ 3,489.90, according to a report read recently bij the treasurer fo the committee in charge.

Among the many persons who have contributed to the fund during the past two weeks were 56 persons from Curcao, Dutch West Indies. They were Mrs. S. E. L. Maduro, Mrs. Richard C. Henriquez, Mrs. Arnold Valencia, Mrs. Adelaide L. Henriquez, Mrs. Stanley L. Maduro, Mrs. Jael L. M. Penha, Mr. J. B. Robles, Mrs. Beatrix Yohay, Mrs. Albert Delvalle, M. D. Cardoze. B. Namias de Castro, P. C. Portillo, Victor Pinedo, M. de Marchena, Emilio L. Henriquez, Isaac Baiz, N. N., E. M. B., C. D. Horst.

Elizabeth Juliao, Mauricio E. de Jongh, Jan H. R. Beaujon, Emilio de Jongh, Martinus Boom, Gilberto de Jongh, W. S. Ph. de Jongh, N. N., Phillip J. H. de Jongh, N. N., Mrs. E. de Jongh, B. Tokaay, C. W. J. Jonckheer, Wilhelmina Dittmar, P. B. Gorsira, A. D. Jonckheer. E. and G. Martijn, C. Meyser, N. N., Henrietta Eustacio, Eduardo Emperator, Henri Dennert, Admehar Henriquez, P. Gorsira, W. F. H. Bakhuis, Donald Capriles, M. H. Pinedo, O. S., A. C. Henriquez, Sarah L. Penha, Mr. and Mrs. I. H. Capriles, Rodolfo Pardo and sister, Oscar Valencia, Alex Salas and M. Eskenazi.

Other contributors included, Mr. and Mrs, A. C. King, Kodak Panama Ltd. Mrs. Amy Capriles, Mr. and Mrs. A. W. Gerrans, Olmedo Alfaro, Escuadorean consul in Colon; Eugenia Azcarate, Carmela Kraus, Mr. and Mrs. Enrique Obarrio, Justo Arosemena, Ernesto de la Guardia, Dr. and Mrs. Rafael Esteves, Aguadulce.

Herrick Babies who donated included Dmitri Ivan Sucre, Lenine Sucre, John Keyser, Luis Keyser, A. Keyser, Elizabeth Crisp, James Crisp, Graciela Obarrio, Enrique Obarrio Jr., Doris Arosemena, Justo Arosemena Jr., Carlos Arosemena, Llona Sears and Alson W. Sears.

The Panama American 2 April 1938.

K
KRO
O

Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd
Zondag, 8 Mei 1938.

1. Wilhelmus — Opening
2. ‚Wereld-Apostolaat" door een Pater van de Sociëteit van de Afrikaanse Missiën
3. Gedeelten uit „Die erste Walpurgisnacht"………….. F. Mendelsshon Luc. Louman, bas het K.R.O. Koor het K.R.O. Orkest Dirigent: Pierre Reinards
4. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
5. Eventueel Actuele Aetherflitsen en Vaderlandse Kroniek
6. Sluiting.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via de P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Ouverture „Der Freischütz"…… C. M. v. Weber door het K.R.O. Orkest o.l.v. Pierre Reinards
2. Wat in Nederland verscheen door Anton van Duinkerken
3. Paraphrase over het Zuid-Afrikaanse liedje „Sarie Marais" — Bewerking: C. v. d. Linden door de KRO-Melodisten o.l.v. Piet Lustenhouwer
4. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
5. Mars-Potpourri……… Woitschach Londens Palladium-Orkest o.l.v. R. Crean
6. Sluiting. … ……

KONINGIN EMMA STICHTING.

Vrijdag de 8ste April l.l. hield de Koningin Emma-Stichting, overeenkomstig de voorschriften harer stichtingsacte, haar jaarvergadering.

Op deze vergadering werden de boeken nagezien en goedgekeurd en het jaarverslag voorgelezen.

In het Bestuur der Stichting kwam dit jaar geen verandering. Uit het jaarverslag zowel als uit het financiëel verslag bleek, dat de Stichting zich weer in ruime mate in de sympathie en steun der bevolking van dit gebiedsdeel mocht verheugen. Niet alleen bleek dit uit de vele jaarlijkse bijdragen, maar ook uit de bereidwilligheid waarmede aan elk verzoek der Stichting om hulp, medewerking, als anderzins voldaan werd.

Dank zij hetgeen hierboven is uiteengezet, was de Stichting in staat de patiënten van het Leprozengesticht enige afleiding te bezorgen in de vorm van lectuur, muziek, tuinarbeid, tractaties, verrassingen, het aanleggen van een tuin, en bovendien steun te verlenen aan familieleden van in het Gesticht verblijfhoudende patiënten.

De waardering en medewerking, die het Bestuur der Stichting allerwege heeft mogen ondervinden, zowel van de zijde van het Gouvernement, de Directie, medisch en verplegend personeel der inrichting, alsmede van de zijde der bevolking, firma's, enz., en van de patiënten, zijn een aansporing voor het Bestuur om op de ingeslagen weg voort te gaan.

Het is ons dan ook een groot genoegen langs deze weg onze hartgrondige dank te kunnen betuigen aan allen, die op enige wijze hebben medegewerkt tot het welslagen van ons werk over het afgelopen jaar.

KATHOLICISME OP ST. MAARTEN IN DE VORIGE EEUW.

In het begin der vorige eeuw was St. Maarten een door de priesters verlaten eiland. Er werkten eerst Dominicanen, later bij tussenpozen Capucijnen, doch deze Paters hebben ook niet kunnen blijven. Waarom en wanneer precies St. Maarten door de priesters verlaten is, weten we niet.

In het jaar 1808 bij de inval der Engelsen in het Franse gedeelte, stond er in Marigot nog een kerk, men sloot er de gevangen genomen soldaten in op.

Een Frans kolonel, die het eiland rond 1820 aandeed, meldt dat er geen kerk meer is. Is de kerk, die vroeger op het Prinsen kwartier stond afgebroken, of in elkaar gevallen? We weten het niet. Wie inlichtingen kan geven, zou ons een groot plezier doen, als hij ons die inlichtingen mededeelde.

Mgr. Niewindt, de beroemde bisschop, waarvoor men in Curaçao een standbeeld heeft opgericht, kwam ook een dag op St. Maarten, toen hij in 1824 van uit Holland op weg was naar Curaçao. Hij doopte daar 18 kinderen, het aantal zou veel groter geweest zijn, als men maar langer op St. Maarten had kunnen blijven, doch de volgende dag ging de boot al weer verder. Teenstra zegt in zijn boek: „De Nederlandse West-Indische Eilanden" (1837) dat de bewoners van St. Maarten aan iedere geestelijke, van wat voor gezindte hij ook zij, hun kinderen ten doop aanbieden. Op het Franse gedeelte is de meerderheid nog katholiek. Terwijl ook bij de meer ontwikkelden minder sympathie voor de methodisten valt waar te nemen.

Mgr. Niewindt zou St. Maarten nooit vergeten, we zullen het nog zien. Het was wel goed, dat er weer eens een priester kwam, want in deze tijd begint vanuit het Franse gedeelte het Methodisme voortgang te maken. Het eiland stond in deze tijd, sinds 1819, onder de zorg van den bisschop van Trinidad. Mgr. Niewindt zag terstand in, dat het beter en gemakkelijker onder Curaçao kon vallen, daar behoorde het toch ook bij. De Paus benoemde Mgr. Niewindt dan in 1827 tot Prefect, zoals dat heet, der Hollandse Bovenwindse eilanden. Mgr. Niewindt bezocht het eiland weer eens in 1836.

Hij werd er zeer welwillend ontvangen. Men bood hem zelfs de Protestanse kerk aan, om een H. Mis te lezen. Ook op het Franse gedeelte kon hij veel goed doen. Men was zeer verlangend iets te horen over het geloof. Er was grote onwetendheid en dit was een reden, waarom velen tot het Methodisme waren overgegaan. Er kwam maar heel zelden een priester, de mensen waren daarom slecht op de hoogte van hun geloof. Mgr. Niewindt zorgde er voor, dat er het volgend jaar een priester uit Guadeloupe kwam. Ook het Hollandse gedeelte kreeg een priester in 1840 St. Maarten gaat dus een eeuwfeest tegemoet.

Hoe geheel anders was dan ook de toestand, toen Mgr. Niewindt in 1847 weer eens zijn St. Maarten ging bezoeken, hij werd er plechtig ontvangen door den Pastoor, de heer ten Brink, in processie trok men op naar de kerk. Er waren 160 Katholieken. Men had een aardig houten kerkje gebouwd, waartoe ook de katholieken van St. Thomas, Guadeloupe en Martinique hadden bijgedragen. Ook was er nog een kapel op een Franse plantage in de buurt van Simpsonbaai.

God zegende het werk der priesters op St. Maarten. In 1852 zijn er al 352 katholieken op het Hollandse gedeelte van het eiland.

In 1871 brandde bovengenoemde kapel af, wat zeer jammer was, daar nu die mensen daar van hulp verstoken bleven en zodoende geen weerstand konden bieden aan de drang op hen uitgeoefend om Methodist te worden.

De kerk op het Hollandse gedeelte werd in 1875 gerestaureerd.

Op Simpsonbaai komt sinds 1891 wel weer een pastoor op bezoek, doch het moest toch nog tot 1897 duren, eer er weer een kapel was.

Dat men daar voor die groep Ierse of Schotse mensen op Simpsonbaai weer kon bouwen, was vooral mogelijk geworden, door de vrijgevigheid der katholieken in Holland. De Pastoor, Pater Suermondt en de Zuster Regina (de zusters) Dominicanessen kwamen er in 1890) schreven artikeltjes over de toestand op St. Maarten en gaven die artikelen zelfs als een boekje uit. Het boekje is buitengewoon interessant om de toestanden op St. Maarten in die tijd eens te leren kennen. Er is met apostolisch vuur gewerkt. God heeft de vorige eeuw medelijden gehad met onze eilden en velen hebben gelukkig aan de genade beantwoord.

Br.

DE ST. ANNAKERK.

In het jaar 1678 maakte zich een grote vrees meester van de bevolking van Curaçao. De Fransen waren met een grote vloot in aantocht, om Curaçao te bemachtigen. Men stelde alles in het werk om het zolang mogelijk te zullen uithouden.

De bekende zeerot, Jan Erasmus Reyning, sloeg voor, om de heuvels, die vlak tegenover de stad lagen (daar waar nu Otrabanda is) te laten springen, want het kon wel eens zijn, dat de vijand zijn batterijen daar zou opstellen en zo van uit de hoogte op de stad zou neerschieten. Zijn voorstel werd aangenomen, men liet die heuvels slechten. De Franse vloot strandde voordat ze Curaçao bereikte.

Maar met dit al was dat grote effen terrein ontstaan, dat wij nu kennen als de met winkels volgebouwde Otrabanda, met daar midden tussen in de St. Annakerk, waar we hier over wilden spreken.

Aanvankelijk bleef, dat terrein, wat ontstaan was door het in de lucht laten vliegen van een paar heuvels, kaal en niet bebouwd. Het moest nog tot 1707 duren, dat een gouverneur in Holland aanvroeg, om daar te laten bouwen.

In 1752 was het al aardig „betimmerd", maar dan is men bang, dat de huizen er te hoog worden en men van uit het fort niet meer op de van die kant komende vijand kan mikken. Welnu, in dit zelfde jaar begint men, met wat wij nu noemen de St. Annakerk. Het moet dan wel een klein begin geweest zijn. Men mocht daar niet te hoog bouwen, immers.

De Paters Jezuiten woonden aan de Handelskade, in de Kuiperstraat etc. Doch in 1736 ruilt een zekere Roelofs Cales molenaar als kerkmeester een huis in de Kuiperstraat tegen drie huizen in de Zuidzijde der weg van Otrabanda.

Dit schijnt de eerste verhuizing naar Otrabanda. Dat de katholieken daar een soort van een kerkje hebben, wordt ook gezegd in een protocol van het jaar 1741. We weten trouwens, dat de Pater Augustijn, Caysedo, die op Curaçao werkzaam was tot 1738, met bouwplannen rondliep, hij schijnt ook reeds in de Breedestraat gewoond te hebben. Dikwijls woonden de priesters in die tijd bij particulieren in.

Van kerkgebouwen kon nog geen sprake zijn. De Paters Jezuiten waren, Pater Caysedo niet erg behulpzaam, daar zij meenden dat het hun toekwam een kerk te bouwen. Hoe het ook zij, een Pater Augustijn Miguel, zich noemend Pastoor van Porto Rico, hier aangekomen in 1751, kon een kerkje bouwen. We hebben er reeds eens op gewezen, dat de bestuurderen hier, er veel belang bij hadden, dat hier een vrijheid van godsdienst was, daar er juist een bepaling des konings van Spanje was losgekomen, dat slaven, gevlucht uit een land waar geen vrijheid van godsdienst zou zijn, als vrijen moesten beschouwd worden. Dus was Curaçao geen land van vrijheid van godsdienst, dan zou iedere naar de kust ontsnapte slaaf, nooit meer worden terug gezien. Velen zouden een kansje wagen, natuurlijk. Daarom nu permissie tot kerkbouw?

De nieuwe kerk wordt in een protocol van 1756 betiteld als het „Nieuwe Huisje". Erg geweldig moet dat kerkje dus ook niet geweest zijn.

Bovendien, de Pastoor is later genoodzaakt al zijn inboedel te koop aan te bieden. Het lijkt een financieel debacle voor den Pastoor ook nog.

In 1804 schieten de Engelsen een paar gaten in het dak.

Teenstra verteld in „De Nederlandse West-Indische Eilanden" in 1833: „In de Bredestraat staat de Roomse kerk, die er van te voren niet erg gunstig uitzag, doch thans bij afwezigheid van den Pastoor, die voor zijn gezondheid naar Holland was, vrij wat is opgeknapt." Deze Pastoor is de latere Mgr. Niewindt, hij schrijft over zijn terugkomst: „Ik vond de kerk merkelijk veranderd, immers nieuwe vensters, galerijen waren er gemaakt, de kerk was enige voeten langer geworden, nieuwe banken zijn er geplaatst etc. etc." Maar met dat al is er een grote schuld ontstaan. Het lijkt of hij niet erg blij is met dat initiatief van zijn kapelaan!

En ook na deze verbouwing moet men zich nog niet te veel van de kerk voorstellen. Een schrijver van na 1880 noemt het een „onaanzienlijk gebouw".

Het was dan ook uit bittere noodzakelijkheid, dat men in 1902 tot het bouwen van een nieuwe kerk met pastorie moest overgaan. Het werk verliep eigenlijk, al restaurerende. In 1909 moest men nog eens met de dakvernieuwing beginnen.

Later werd de toegangspoort tot het plein weggebroken en kwam het standbeeld van Mgr. Niewindt. Nu wordt er de laatste jaren weer met liefde gewerkt tot verdere verfraaiing van de al oude St. Annakerk.

Br.

REGEN.

Gedurende de maand April gaf de regenmeter van het St. Thomas-college een regenval aan van 41.2 m.m.

WAARNEMEND VICARIS.

Tijdens de afwezigheid van den Hoog. Eerw. Pater A. van der Veen Zeppenfeildt zal de Hoog Eerw. Pater M. van den Elsen, pastoor der St. Annakerk belast zijn met het ambt van Vicaris Provinciaal.

GOEDE REIS.

Met het S.S. Venezuela vertrekken naar het Moederland de Hoog. Eerw. Pater A. van der Veen Zeppenfeldt en de Paters P. Elie en Ph. Offermans. De beide eersten gaan op verlof, de laatste om gezondheidsredenen.

We wensen allen een goede reis en behouden terugkeer in ons midden.

SCHERPENHEUVEL — HOLLANDIA 1—0.

Een wedstrijd van een kleine honderd opgelegde kansen, waarvan er niet één benut werd. Waarmee tevens gezegd is, dat het in de beide voorhoedes niet deugde; vooral bij Scherpenheuvel mankeert het momenteel aan een schutter: Ch. Bekker wordt daar wel erg gemist.

Het eerste kwartier is uitgesproken voor Sch., waarin reeds enkele prachtkansen om zeep geholpen worden en met de rest de Holl.-keeper niet al te veel moeite heeft. Die speler was overigens in deze wedstrijd best op dreef, al moest hij zich o.i. niet op zulk een gevaarlijke manier van de bal meester maken, door er te pas en te onpas overheen te vallen. Natuurlijk mag de keeper niet worden aangevallen, maar men vergete niet dat het een toestormende tegenstander niet zo maar mogelijk is in één seconde af te remmen. Zodat er zeer dikwijls toch een botsing zal plaats hebben, waarbij geen der beide partijen gebaat is.

Hollandia werkt zich los en weet, gesteund door de wind, tegen het einde van de eerste helft het heft geheel in handen te nemen. Doch ook dit elftal gaat aan hetzelfde euvel mank: een zwakke voorhoede met geen schutters. Bovendien hebben deze spelers een achterhoede tegenover zich, die we voor deze wedstrijd 8 of 9 punten zouden geven.

Na de rust is Hollandia practisch niet aan bod geweest. Sporadisch wist men nog wel een doorbraak te forceren; deze liepen echter meestal dood op buitenaanvallen of werden op uitstekende wijze door Newton in de doofpot geduwd.

Des te meer viel Sch. nu tegen. Een half uur lang pingelde men voor de goal van Holl. Het spel was zo kort dat het werkelijk de spuitgaten uitliep. De ene aanval na de andere werd op die manier gezelfmoord. Het enige doelpunt van de wedstrijd kwam nog op een goedkope manier ook. De bal wordt van rechts opgebracht — veel te ver doorgedrevén individueel spel doet de bal juist op de out-lijn belanden, vanwaar hij met een tam schotje ingestuurd wordt. De Holl.-keeper vangt de bal — rolt er echter mee over de doellijn. Wreekte zich hier misschien de hebbelijkheid om alle ballen „grondig" te behandelen? Sch. kwam er op een goedkope manier mee aan de leiding: 1—0, een stand, waarin geen verandering meer kwam.

De wedstrijd had een zeer fair verloop. We zeggen dit met opzet erbij, daar er de laatste weken nogal wat klachten gehoord zijn over een bepaalde speler van Holl. We hebben zelf een wedstrijd bijgewoond, die meer ging lijken op een „moordaanslag", dan op een prettig partijtje voetbal. Van dit alles was in de wedstrijd van Zondag niets te merken. De goeie man heeft blijkbaar ingezien, dat ruw spel ten slotte niets anders is dan een erkenning van zijn onmacht. Een getrainde voetballer heeft dergelijke praktijken niet nodig.

Scheidsrechter Beltram leidde correct, al wisten wij, op de tribune, het natuurlijk zo nu en dan beter. De teugels stonden echter strak, en dat was goed in deze wedstrijd.

S. R.

EEN KAPEL OP DE ISERAN-PAS OP DE ALPEN.

In de Franse Alpen is in de maand Juli van het vorig jaar een zeer hooggegen straatweg voltooid, die over de bijna 2800 meter hoge Iseran-pas de Franse steden Maurienne en Tarentaise met elkander verbindt. De Franse President heeft deze weg zelf voor het verkeer geopend, en de Fransen beroemen zich erop de hoogst gelegen straatweg van Europa te bezitten. Het is duidelijk, dat deze weg in de Alpen gedurende de zomermaanden een centrum zal zijn voor touristen, niet alleen voor vele nieuwsgierigen, maar ook door vele sportliefhebbers.

Alle tekenen wijzen daar dan ook op.

Dit is ook de reden, dat de bisschop van Maurienne het plan heeft opgevat, om deze pas toe te wijden aan de Madonna en om ter Harer ere aan de straatweg een kapel te bouwen, toegewijd aan O. L. Vrouw van de Iseran-pas, de „Virgo prudentissima", wat men ongeveer zou kunnen vertalen met „Allervoorzichtigste Maagd".

De Kerkvorst, wiens bisschopszetel midden in de Alpen gelegen is, weet uit ondervinding door welke gevaren bezoekers en sportlui hier bedreigd worden: hij weet ook, dat vele ongevallen te wijten zijn aan de onvoorzichtigheid en de zorgeloosheid van de touristen zelf. Daarom moet de kleine kapel een voortdurende waarschuwing zijn, om de grootst mogelijke voorzichtigheid te betrachten.

In deze Mariakapel zal gedurende de zomer iedere Zondag een Heilige Mis gelezen worden, terwijl eenmaal per jaar, de Zondag na Maria Hemelvaart (15 Aug.) een bedevaart gehouden zal worden naar het kerkje op de Iseran-pas.

DE WAARZEGGERIJ IN AMERIKA.

Er zijn in Amerika ongeveer 100.000 toverkunstenaars en waarzeggers en de opbrengst van hun zwendelpractijken bedraagt per jaar ongeveer 125 millioen dollar. Een sterrenwichelaar in Chicago heeft een volledig bedrijf ingericht en zijn etablissement wordt niet alleen door bakvissen, gescheiden vrouwen en dienstmeisjes bezocht, doch door personen van elke rang en stand. Talrijke zakenlieden hebben bij hem een abonnement voor een maandelijks horescoop, waarvoor zij 1000 dollar per jaar betalen.

Als men nagaat, dat bij de volkstelling in de Verenigde Staten ongeveer de helft der bevolking opgaf „zonder godsdienst" dan wordt de toename van deze onzin wel heel duidelijk. Immers, waar het geloof ophoudt, begint het bijgeloof.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

De dienst op Australië van de KNILM zal de 3de Juli beginnen.

Daarbij kwam nog, dat de omgeving van den Kardinaal anti-Joods was. Kardinaal Innitzer was dan ook zeker niet populair te Wenen.

Tot zover „Ons Noorden", welke gegevens nog later door andere Katholieke bladen bevestigd werden.

In Spanje is het in de laatste dagen stil aan de fronten, vermoedelijk dat de Nationalisten wat op verhaal willen komen en de voorbereidingen moeten maken voor hun laatste aanval op Barcelona.

Van de Ver. Staten valt nog mede te delen, dat men daar besloten heeft tot het bouwen van drie 35 duizend ton slagschepen, welke echter van 15 duizend ton zullen worden, wanneer een mogendheid maar ook grotere slagschepen zullen gaan bouwen.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de „Beurs en Nieuwsb."

Te Soestdijk defileerden duizenden voorbij het paleis, terwijl een zeer groot aantal bloemstukken werd afgegeven. Door een raam aanschouwde Prinses Juliana, met prinses Beatrix op de arm het défilé, terwijl Hare Majesteit de Koningin en Prins Bernhard zich in haar nabijheid bevonden. Overal in het land is de verjaardag van Prinses Juliana zeer hartelijk gevierd.

De doopplechtigheid van Prinses Beatrix zal de 12de Mei onder leiding van den Baarnsen predikant Blaauwendraad plaats vinden, in samenwerking met den oud-hofprediker Welter, en in overleg met den hof-prediker Prof. Obbink.

Beide grootmoeders zullen bij de doopplechtigheid aanwezig zijn, benevens als peten Prinses Alice van Groot Brittannië (Gravin Athlone), Hertog Adolf Friedrich van Mecklenburg, Vorstin van Erbach, Schoenberg en gravin Kotzebue.

Hare Majesteit de Koningin onthulde in de gevel van de De Ruyterschool een borstbeeld van Prins Hendrik.

De artillerie inrichtingen aan de Hemburg zullen de aanmaak beginnen van een Nederlands Volksgasmasker, dat tegen de prijs van vijf gulden zal worden verkocht.

SPORT.

De voetbal wedstrijd tussen Zwitserland en Portugal eindigde in een overwinning der Zwitsers van 2—1.

BEKENDMAKING.

Van den 9den Mei a.s. af zullen de kanren van den Burgerlijken Stand en het Bevolkingsregister te Willemstad op werkdagen voor het publiek geopend zijn van acht tot twaalf uur des voormiddags.

Curaçao, den 2den Mei 1938.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,

M. BARTELS DAAL.

2—1

VERBODEN BOEKEN.

Onlangs heeft Mons. Alfredo Ottaviani, Assessor van de Congregatie van het H. Officie, het eerste exemplaar van de nieuwe editie van de Index aan den H. Vader overhandigd. De nieuwe uitgave is nog niet in de handel. De Osservatore Romano wijdde er echter reeds een bespreking aan, waarin zij o.a. de strekking van de Index ter sprake bracht.

Het is voor onze lezers zeker van belang hiermede eens kennis te maken, om te weten, dat niet alleen de boeken op de Index verboden boeken zijn, maar nog hele collecties anderen ook.

De Index somt geenszins alle verboden boeken op. Onder de bepalingen van het canonieke recht, die betrekking hebben op boeken, die verderfelijk of gevaarlijk zijn voor de katholieke doctrine en de katholieke moraal en daarom niet gelezen mogen worden, verdient can. 1399 bijzondere aandacht. In dit artikel wor- [illegible] niet de boeken, die uitdrukkelijk in de Index vermeld staan. Die cateogrieën zijn de volgende: Uitgaven van de H. Schrift, hetzij in versies, welke verzorgd zijn door niet-katholieken. Boeken van schrijvers, die een ketterij of een schisma verdedigen ofwel op een of andere wijze trachten de grondslagen van het geloof te ondermijnen. Boeken, die „ex-professo", d.w.z. met vooropgezette bedoeling de religie en de goede zeden bestrijden. Boeken van niet-katholieke auteurs, die „exprofesso" de religie behandelen, tenzij vaststaat dat zij niets tegen het katholieke geloof bevatten. Boeken, die gaan over nieuwe verschijningen, openbaringen, visioenen, profetieën en wonderen of die nieuwe devoties introduceren, althans wanneer zij werden uitgegeven zonder dat de kerkelijke voorschriften in acht genomen werden. Boeken, die katholieke dogma's bestrijden of belachelijk maken, die door de H. Stoel veroordeelde dwalingen verdedigen, die de katholieke eredienst afbreuk doen en die de kerkelijke discipline trachten te ontkrachten; dit zijn niet alleen die boeken, die het opzet hebben de kerkelijke hierarchie of de geestelijke en religieuze staat te beledigen. Boeken, die een of ander bijgeloof, waarzeggerij, magie, spiritisme en dergelijke zaken leren of aanbevelen. Boeken, die het duel, de selfmoord en de echtscheiding verdedigen of die, vrijmetselaarssekten of dergelijke verenigingen behandelend, het doen voorkomen, alsof zij nuttig zijn en ongevaarlijk voor kerk en maatschappij. Boeken, die „ex-professo" ontuchtige of obscene dingen leren. Tenslotte de uitgaven van liturgische boeken, die niet met de authentieke tekst overeenstemmen, van boeken, die niet-authentieke of verworpen excuserende sententies verbreiden en van heilige afbeeldingen, die afwijken van de sensus en de decreten der Kerk.

Wanneer dus een boek niet uitdrukkelijk op de Index staat, kan het toch verboden zijn, n.l. wanneer het valt onder een der bovenstaande categorieën.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen
van
"De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD-UITSLAGEN VAN ZONDAG 1 MEI 1938.

Hollandia 1 — Scherpenheuvel 1 0—1
Arsenal — Atletico 0—4

COMPETITIE-STAND

A-klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Jong Holland	1	1	0	0	6	1	2	2.—
S.U.B.T.	2	2	0	0	4	0	4	2.—
Feyenoord	3	1	1	1	7	4	3	1.—
Asiento	2	0	2	0	4	4	2	1.—
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1.—
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	1	2	1.—
Transvaal	2	0	2	0	3	3	2	1.—
Scherpenheuvel	3	1	1	1	1	2	3	1.—
Hollandia	3	0	0	3	1	12	0	0.00

Reserve A-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Asiento 2	1	1	0	0	3	1	2	2.—
Hercules 2	2	2	0	0	4	2	4	2.—
Jong Holland 2	1	0	1	0	1	1	1	1.—
S.U.B.T. 2	2	0	2	0	1	1	2	1.—
Scherpenheuvel 2	1	0	1	0	0	0	1	1.—
Hollandia 2	0	0	0	0	0	0	0	0.—
R.C.C. 2	1	0	0	1	1	2	0	0.—
Transvaal 2	1	0	0	1	1	3	0	0.—
Feyenoord 2	1	0	0	1	1	3	0	0.—

B-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Atletico	1	1	0	0	4	0	2	2.—
Jong Curaçao	2	1	1	0	2	1	3	1.50
Be Quick	1	0	1	0	0	0	1	1.—
D.C.C.	2	1	0	1	2	2	2	1.—
Arsenal	2	1	0	1	2	5	2	1.—
Atlantico	2	0	1	1	1	2	1	0.50
Hilversum	2	0	1	1	0	1	1	0.50
Sparta	0	0	0	0	0	0	0	0.—

HET BESTUUR.

INGEZONDEN.

PLUIMVEE
en
de werkzaamheden der Curaçaose Pluimvee Vereniging.

Te weinig nog wordt in Curaçao het belang ingezien van een stelselmatige verbetering van de locale pluimvee stapel. Op een klein eiland als Curaçao is men aangewezen, wil men de funeste inteelt tegen gaan met alle gevolgen van dien, op een gedurigen import van fokmateriaal.

Immers, een gewone boerenkip of voor hier geldend knoekoe-kip, levend van wat zij al zo scharrelend hier en daar oppikt, met wat extra voedering in de vorm van mais of tafel-afval, is een natuurdier. Dat brengt mee een eier-productie van ongeveer 60 a 80 eieren per jaar, indien deze geraapt worden en minder indien de kip gelegenheid krijgt iedere serie van ongeveer 12 eieren uit te broeden en te verzorgen.

Deze productie kan wel iets worden opgevoerd door het gebruik van speciaal samengesteld voer, doch er kan weinig sprake zijn van een lonend bedrijf. Deze methode heeft nog dit tegen, dat de knoekoe-kip steeds een speciale plaats zal zoeken om haar eieren neer te leggen, een veilig beschut plekje om die dan uit te broeden. Het gevolg is, dat dikwijls gedeeltelijk bebroede eieren voor consumptie worden verkocht.

Raskippen zijn daarentegen dieren, gefokt van speciaal door fokkers uitgezochte soorten, van dieren, die bijzondere eigenschappen bezitten: weinig of geheel niet broeds worden, het leggen van een groot aantal eieren, stevige constitutie.

Zodoende hebben de door het Rijks Pluimvee Instituut gecontroleerde fokkers enkele rassen weten te fokken, die deze eigenschappen verenigen: Leghorns, Barnevelders, Reds enz. Deze kippen leggen tussen 180 en 250 eieren per jaar, al naar gelang van afstamming en verzorging.

De C.P.V. heeft daarom een 60-tal Witte Leghorns van prima afstamming vanuit Holland geimporteerd, teneinde de door hun te leggen eieren zoveel mogelijk te doen uitbroeden.

Ook diverse particulieren hebben andere soorten raskippen geimporteerd, foktomen, wier eieren voor broeden gebruikt worden. Deze tomen zijn zeer duur en ligt het dus voor de hand, dat ook de broedeieren belangrijk duurder verkocht moeten worden dan consumptieeieren. Niet-leden der C.P.V. kunnen ook Wit-Leghorn broedeieren verkrijgen, iets duurder dan de leden vanzelfsprekend.

Zoals reeds gezegd, is echter niet slechts de afstamming van groot belang, doch ook verzorging. Kippen zijn gevoelig voor ziekten, zodat de huisvesting zo zindelijk mogelijk dient te zijn en de uitloop zo groot mogelijk. Teneinde de verzorging te vergemakkelijken heeft de C.P.V. steeds een beperkte voorraad geneesmiddelen, ontsmettingspreparaten, en verder ook houtskool en fijn oesterschelpengrit in stock.

Houtskool neemt een kip graag in kleine hoeveelheid tot zich terwijl het grit stevige eierschalen helpt vormen en dus het eierpikken tegengaat.

De voerkwestie heeft de C.P.V. opgelost door steeds voor de leden in voorraad te hebben de Bertels' kunstkorrels, een samenstelling van ochtendvoer en gemengd graan, gebaseerd op de nieuwste vindingen der voedingsleer. Zo is hierin b.v. vermengd een hoeveelheid alfalfa meel (lucerne klaver hooi) dat geheel de plaats van groenvoer inneemt. Deze kunstkorrels moeten de gehele dag onder het bereik der dieren staan, uit de zon, zodat ze daar zoveel van kunnen eten als ze maar lusten. Er mag niets worden bijgevoerd, dus absoluut geen tafelresten, graan of zo.

De afgelopen natte maanden gaven meest slechte broed-resultaten, doch verwacht het Bestuur der C.P.V., dat in de komende maanden meer en beter gebroed zal worden. Teneinde de leden — en eventueel ook niet niet-leden — te helpen, is een kleine bestelling kuikenvoer van Hooghiemstra besteld, opvokvoer en kuikenzaad voor 1, 2, en 3 maands kuikens. Indien alles meeloopt kunnen wij dat begin Juni verwachten. Om nu niemand teleur te stellen, zou het Bestuur der C.P.V. graag opgave ontvangen van leden en niet-leden, voor hoeveel kuikens men voer gereserveerd wil hebben. Het voer komt in zakjes van zoveel kilo als ongeveer 25 kuikens in een maand kunnen opeten. Gedurende die eerste maand eten die 25 kuikens dus een zakje opvokvoer A en kuikenzaad A ieder, de tweede maand een zakje van ieder B en de derde maand een zakje van ieder C. Daarna kan worden overgegaan, niet direct, doch langzamerhand natuurlijk, tot Bertels' kunstkorrels, eerst wat fijngemaakt, later in hele korrels.

Aangezien dit voer vlug bederft, brengt de eerste boot in Juni het A voer aan, een maand later komt het B voer en weer een maand later het C voer.

Een beperkte hoeveelheid is besteld, doch dit kan nog telegrafisch vergroot worden, indien wij slechts weten hoeveel ieder wenst te ontvangen.

OPGAVEN DAAROM ZO VLUG MOGELIJK bij den Secretaris, J. G. Nieuwenhuijzen Heerenstraat 8, postbus 142. Er wordt geen zakje teveel besteld, zodat U, indien U niets opgeeft ook niets kunt krijgen.

Resultaten door samenwerking, dit zou als devies der C.P.V. kunnen gelden.

Pluimveehouders, wordt lid der C.P.V. Inlichtingen worden gaarne door het Bestuur verstrekt, sjon Bennie Leon, plantage Stadsrust, sjon Dadachie Gaerste, Rosendal en

Jan Nieuwenhuijzen
Secr.

Het hoogste en mooiste, wat voor de mens op aarde bereikbaar is, wordt alleen verkregen door samenwerking van de mens met God: het is de vrucht van Gods genade en het menselijk offer.

Dat betrekkelijk zelden dit allerhoogste tot blijvend bezit en eigendom wordt is doorgaans te wijten aan de halve, slappe wil, de onvolledige, vage overtuiging, de gebrekkige kennis, het foutieve inzicht van de mens.

In China blijven de kansen ten voordele van de Chinezen, die wanneer de Japanners geen versterkingen zullen krijgen, binnen enkele dagen de gehele provincie Shansi zullen heroveren.

Wie viel, kan opstaan; wie overwonnen werd, kan nog overwinnen en nooit behoeven wij te wanhopen aan de terugkeer naar het vaderhuis.

VERKEERSZONDAARS VOOR DEN RECHTER.

Merkwaardige straffen voor onvoorzichtige automobilisten.

De Amerikaanse rechters wenden in de laatste tijd de meest zonderlinge straffen aan, welke worden toegepast op zondaars tegen de verkeersregelen. In Amerika is men van mening, dat een tijdelijke beroving van vrijheid en geldboeten niet meer doelmatig zijn, zodat men dacht naar andere soorten van straf te moeten zoeken.

In Jacksonville veroordeelde b.v. een rechter onlangs twee automobilisten, die voor de rechtbank stonden wegens verregaande overschrijding van de maximum autosnelheid, om twee uur lang in het wrak van de auto te zitten, waarin, door hun schuld, drie mensen zwaar gewond werden. De zwaar vernielde wagen moest aan de kant van een drukke verkeersweg worden geplaatst zodat een ieder de schuldigen kon zien!

In de staat New York werd een jongeman veroordeeld, die, wegens snel rijden, een ongeluk had veroorzaakt, waarbij twee vrouwen gewond werden. De rechter gaf hem de volgende straf: Veertien dagen lang de gewonde vrouwen, die in een ziekenhuis worden verpleegd, gaan bezoeken en den behandelenden geneesheer naar de toestand der dames vragen. De jonge man moet iedere middag op het bezoekuur komen en de kosten van de verpleging der beide vrouwen betalen! De rechter, die deze zonderlinge straf had bedacht, was van mening, dat zij een diepere indruk op den jongeman zou maken dan geldboete van 25 dollar of een paar dagen vrijheidsberoving.

Een zeer dratische soort van bestraffing had een Pittsburger rechter uitgedacht. [illegible] 77 verkeerszondaars" ter [illegible] een korte, maar indrukwekkende boetepredikatie aan van een der meest begaafde predikanten van Amerika. Voor het altaar stond het stoffelijk overschot van een Pools arbeider opgebaard, die het slachtoffer was geworden van een beschonken automobilist. De geestelijke begon zijn boetepredikatie ongeveer als volgt:

„Toen de Poolse handwerker Wasco Bombar zijn vaderland in het onrustige Europa verliet, om naar het vredelievende Amerika te komen, had hij niet gedacht er een land te vinden, waar de verkeerswegen zo gevaarlijk zijn als in de oorlog het vreselijke „Niemandsland." Hij wist niet, dat in Amerika jaar na jaar 36.000 mensen bij verkeersongevallen worden gedood. Niemand had hem verteld, dat hier jaarlijks een millioen mensen op de verkeerswegen worden gewond. Had hij dat alles geweten, hij zou in zijn boerendorp in Polen zijn gebleven, waar het werk niet licht was, maar waar hij veiliger leefde......"

Nadat de 77 verkeersovertreders de boetepredikatie hadden aangehoord, mochten zij naar huis gaan, zonder dat hun enige vrijheids- of geldstraf werd opgelegd, hetgeen voor den Amerikaan al bijzonder eigenaardig is.

Of deze nieuwe vormen van straf zullen helpen? De toekomst zal het moeten uitmaken of de verkeersovertreders zich werkelijk hebben bekeerd. In elk geval vinden dergelijke vormen van straf in geheel Amerika navolging.